

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Proca Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

- instanța de recurs în anulare: 22.05.2015- 03.06.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 ianuarie 2015 a fost respinsă, ca neîntemeiată, plîngerea lui Proca Tudor declarată împotriva Ordonanței de neîncepere a urmăririi penale, a procurorului în Secția Control al Urmăririi penale a Procuraturii Generale, Andrei Cernicov, din 01.09.2014 și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior, Procuror, șef adjunct interimar al Secției Control al Urmăririi Penale a Procuraturii Generale, Oleg Gîrbu din 25.09.2014.

1.1. Instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, prin Ordonanța procurorului în Secția Control al Urmăririi Penale a Procuraturii Generale, Andrei Cernicov, din 01.09.2014 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale în privința judecătorului A. Galben și judecătorului Gh. Morozan, pe motivul că nu s-a constatat faptul infracțiunii.

Ulterior, la 11.09.2014 Proca Tudor a contestat ordonanța procurorului Andrei Cernicov, de neîncepere a urmăririi penale, procurorului ierarhic superior, care prin Ordonanța din 25.09.2014 a respins plîngerea petiționarului, ca fiind neîntemeiată.

Astfel, Proca Tudor înaintînd plîngere Procurorului General a invocat faptul că judecătorul Gh. Morozan, la adoptarea încheierii din 04.06.2013 prin care a fost respinsă cererea executorului judecătoresc Onoi Viorica, privind explicarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26.12.2006, a comis excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu, iar judecătorul A.Galben, a comis astfel de acțiuni la adoptarea încheierii din 14.03.2012, prin care a fost respinsă cererea lui Proca Tudor de înlăturare a omisiunilor vădite din decizia instanței de judecată.

Instanța de fond analizînd materialele cauzei a concluzionat că judecătorii Gh. Morozan și A. Galben nu au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiile

acordate prin lege. Aceștia au acționat conform normelor procesuale stabilite, astfel au acționat legal. La fel nu s-a constatat că prin acțiunile lui Gh. Morozan și A. Galben au fost cauzate daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, ori faptul că Proca Tudor nu este de acord cu deciziile adoptate de judecătorii Gh. Morozan și A. Galben, sau cu modul de adoptare a acestor decizii nu constituie un temei de a iniția urmărirea penală în privința lor.

2. Împotriva încheierii, recurs în termenul legal a declarat Proca Tudor, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, cu adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea plîngerii înaintate, pe motiv că judecătorul de instrucție în încheierea sa nu a apreciat toate motivele de drept și de fapt indicate în plîngere, ori la baza încheierii au fost puse concluziile procurorului, iar nepronunțarea asupra tuturor motivelor din plîngere afectează prin sine dreptul persoanei la acces la justiție, drept garantat de art. 6 CEDO, art. 20 Constituția RM și art. 313 din Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, a fost respins ca nefondat recursul declarat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

3.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că petiționarul nu a adus careva probe ce ar demonstra că prin acțiunile judecătorilor Gh. Morozan și A. Galben au fost cauzate daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Mai mult, faptul dezacordului părții cu hotărîrea emisă în cauza sa, nu constituie motiv de sancționare a unui judecător, ori o hotărîre judecătorească se prezumă a fi legală pînă la proba contrarie.

Astfel, din conținutul materialelor relatate, instanța de fond corect a stabilit că organul de urmărire penală și procurorul au asigurat caracterul complet și al soluționării plîngerii înaintate, astfel că concluziile date de procurori corespundere cu prevederile art. 19 Cod de procedură penală care prevede accesul liber la justiție și art. 6 CEDO care prevede dreptul persoanei la un proces echitabil

4. Hotărîrea menționată, în temeiul art. 466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

5. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs în anulare Proca Tudor, solicitînd casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care plîngerea să fie admisă parțial, pe motiv că instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din plîngere, ceea ce afectează prin sine dreptul persoanei la acces la justiție, drept garantat de art. 6 CEDO.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după*

epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

În urma celor expuse, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat, situație ce persistă în cauza dată.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Proca Tudor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun